

ΤΟ ΑΥΓΟ - ONDOG

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Κουαν'αν Γουάνγκ

Ηθοποιοί: Αοριγκελέτου, Γκανγκτέμουερ Αρίλντ, Νοροβσαμπού.

Φωτογραφία: Αϊμερίκ Πιλάρσκι

Μοντάζ: Κουαν'αν Γουάνγκ

Χώρα: Μογγολία, Κίνα (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 100΄

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 5 Βραβεία και Υποψηφιότητες

-Berlin International Film Festival 2019, Υποψήφιο για Χρυσή Άρκτο.

-Ghent International Film Festival 2019, Μέγα Βραβείο Καλύτερης ταινίας

-Nantes Three Continents Festival 2019, Βραβείο Καλύτερης ταινίας

-Valladolid International Film Festival 2019, 3 Βραβεία: Φωτογραφίας, Διεύθυνση Φωτογραφίας, Καλύτερης ταινίας

Ένας 18χρονος αστυνομικός φυλάει μόνος του τη σκηνή ενός εγκλήματος στη μέση της αχανούς μογγολικής στέπας. Μια 35χρονη κτηνοτρόφος έχει σταλεί να τον βοηθήσει. Απομονωμένοι, περνούν μια ερωτική νύχτα και η γυναίκα μένει έγκυος.

Αργών, τελετουργικών ρυθμών στοχασμός πάνω στον κύκλο της ζωής, με έναν απέριπτο ρεαλισμό που αγγίζει το εθνογραφικό ντοκιμαντέρ. Η art αποστασιοποίησή του εξελίσσεται μεθοδικά σε ένα συγκινητικό ερωτικό δράμα, το οποίο απευθύνεται σε υπομονετικούς, εκπαιδευμένους σινεφίλ.

Από τον σκηνοθέτη του «Γάμου της Τούγια» που είχε βραβευθεί με τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου, μια γοητευτική ιστορία μυστηρίου, αγάπης και γυναικείας δύναμης στη μακρινή Μογγολία.

Στη σκηνή ενός εγκλήματος με γυμνή, νεκρή γυναίκα, 18χρονος αστυνομικός, στις απέραντες στέπες Μογγολίας κάνει έρωτα και αφήνει έγκυο μια ντόπια—Μόνο για απαιτητικούς! (Δανίκας)

Το γυναικείο σώμα διεκδικεί ένα μικρούτσικο χώρο στην απέραντη στέπα της Μογγολίας, σε μια ναϊφ αλλά γοητευτική φέτα ζωής.

Ένα τραυματισμένο, νεκρό γυναικείο κορμί βρίσκεται παρατημένο στη μέση της μογγολικής ερήμου: το έγκλημα είναι «μεγάλη υπόθεση» για την τοπική αστυνομία, που ποτέ δεν έχει ν' αντιμετωπίσει κάτι τόσο σοβαρό. Δεν είναι μεγάλη υπόθεση για την ίδια την ταινία, που κινείται... χορευτικά, γύρω από αυτή

την αλλόκοτη εικόνα. Ο νεαρός αστυνομικός που αναλαμβάνει να φυλάξει το πτώμα την πρώτη νύχτα είναι απροστάτευτος από το κρύο, τη λύκαινα, τη μοναξιά. Η μεγαλύτερή του βοσκός, φιγούρα μεγαλόπρεπη πάνω στην καμήλα της, το όχημά της, θα του προσφέρει κάτι παραπάνω από παρέα. Η γυναίκα έχει στην κατοχή της ένα αυγό: μπορεί και να γίνει η μητέρα των δεινοσαύρων.

Αυτή είναι, σί' αλήθεια, η υπόθεση του «Αυγού», αλλά η ταινία δεν έχει τίποτε το τόσο υπερβατικό όσο ακούγεται στη σύνοψή της: είναι **ένα φιλμ απολύτως ρεαλιστικό**, τόσο πολύ, μάλιστα, που μέσα από τις απίθανα φωτογενείς εικόνες του και τη μικρή του, κλεφτή εξέλιξη, καταφέρνει να μεταφέρει μια αίσθηση ενός τόπου που, έτσι κι αλλιώς, είναι **βγαλμένος από παραμύθια**.

Ο Γουανγκ Κουαν'αν, ο Κινέζος σκηνοθέτης που κέρδισε τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου με τον «Γάμο της Τούγια» το 2006 και το Βραβείο Σεναρίου για το «Χωριστά Μαζί» το 2010, χτίζει ένα διακριτικό πορτρέτο της ζωής και της ψυχής της Μογγολίας, ακουμπώντας περισσότερο στις εικόνες του, παρά στους διαλόγους, αλλά παγιδεύοντας με ακρίβεια και συναίσθημα αυτό το σύνορο μεταξύ αλήθειας και μύθου.

Πρωταγωνιστής στο «Αυγό» είναι... το σπίτι του, το γυναικείο σώμα, ως σημείο συνάντησης, βίας, σεξ, μητρότητας, προστασίας, αυτοδιάθεσης. Σιωπηλά και μ' ένα υπόγειο χιούμορ. Ο Γουανγκ Κουαν'αν εντοπίζει την κωμικότητα στην εξωτική ιστορία του και την αναδεικνύει, χωρίς να παύει στιγμή να τη σέβεται. Με τον ίδιο τρόπο, ξέρει πολύ καλά την απόκοσμη ομορφιά του τοπίου του και την εκμεταλλεύεται όσο πάει, ακόμα και περισσότερο, τραβώντας τα πλάνα του σε έκταση: ο αστυνομικός που χορεύει Ελβις κόντρα στο φως, η καμήλα που γίνεται καναπές, κάδρα χωρισμένα οριζόντια, δύο τρίτα ουρανός, ένα τρίτο χώμα. Αυτός ο ωχελικός ρυθμός, κρύβει, βέβαια, μια αυταρέσκεια, ένα αίσθημα σπουδαίου επιτεύγματος, ένα «δείτε τι όμορφα κάδρα έχω φτιάξει και δείτε τα για πολλή πολλή ώρα».

Παρόλ' αυτά, η ναϊφ επίφαση, εκτός από το πορτρέτο μιας λακωνικής, φευγαλέας, ακαταμάχητης ηρωίδας, μεταφέρει πραγματικά και την ατμόσφαιρα ενός μακρινού τόπου, αποδίδει τα στοιχεία, τις πληροφορίες και την ψυχοσύνθεσή του, μέσα από ένα σχεδόν «κοενικό» whodunnit σε πολλές

παράλληλα διαδρομές. Αυτό το «Αυγό» είναι μια ταινία για τη ζωή, το θάνατο και τους δεινόσαυρους, φτιαγμένη σ' έναν πολιτισμό όπου αυτά τα τρία μπορούν να συνυπάρξουν, πειστικά, σήμερα.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΑΝΟΥ

Με πλήθος φεστιβαλικών διακρίσεων (Χρυσή Άρκτος στο Βερολίνο για τον «Γάμο της Τούγια»), **ο 54χρονος Κουάν Γουάνγκ είναι από τους διασημότερους εκπροσώπους της «έκτης γενιάς» των Κινέζων σκηνοθετών**. Περιγράφοντας μια χώρα που αλλάζει με ραγδαίους ρυθμούς, αντιπαραθέτει συχνά τον μοναχικό αγώνα δυναμικών γυναικείων χαρακτήρων άλλοτε με μια πολύβουη αστική πραγματικότητα και άλλοτε με ένα αδιάφορο, παρθένο φυσικό τοπίο.

Όπως αυτό της αχανούς μογγολικής στέπας, στο μέσο της οποίας ένας 18χρονος αστυνομικός αναλαμβάνει να φυλάξει μόνος του τη σκηνή ενός εγκλήματος. Μια 35χρονη κτηνοτρόφος έχει σταλεί να τον βοηθήσει. Απομονωμένοι, περνούν μαζί μια ερωτική νύχτα και η γυναίκα μένει έγκυος.

Το αβγό επανέρχεται ως σύμβολο αναπαραγωγής και μνήμης, ο χρόνος κυλά με ρυθμό που ενώνει ανθρώπους και φυσικό περιβάλλον. Μακρινά πλάνα, τα οποία με αργό, τελετουργικό τέμπο πλησιάζουν όλο κι εγγύτερα στα πρόσωπα, ενώ αποτυπώνουν ένα στοχασμό πάνω στον κύκλο της ζωής με απέριπτο ρεαλισμό που αγγίζει το εθνογραφικό ντοκιμαντέρ. **Η art αποστασιοποίησή του εξελίσσεται μεθοδικά σε ένα συγκινητικό ερωτικό δράμα**, το οποίο απευθύνεται σε υπομονετικούς, εκπαιδευμένους σινεφίλ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

QUAN'AN WANG

Γεννήθηκε το 1965 στο Yan'an, Κίνα. Αποφοίτησε το 1991 από την Κινηματογραφική Ακαδημία του Πεκίνου και ανήκει σε αυτό που ονομάστηκε «έκτη γενιά» Κινέζων σκηνοθετών. Με την πρώτη γυναίκα την ηθοποιό Nan Yu, έκανε τις πρώτες τέσσερες ταινίες του. Για τις ταινίες του έχει κερδίσει 15 Βραβεία και 13 Υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: 2019 Το Αυγό, 2011 Bai lu yuan, 2010 Χωριστά Μαζί, 2009 Fang zhi gu niang, 2006 Tuya de hun shi, 2004 Jing zhe, 1999 Yue shi.